

Hegyi Gábor
„Agónia” részlet

További aktuális információk
a budapesti Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébániatemplom eseményeiről:
www.facebook.com/belvarosiplebaniatemplom

P R O G R A M

**Belvárosi
Nagyboldogasszony
Főplébániatemplom**
1056 Budapest, Március 15. tér
**[www.facebook.com/
BelvarosiPlebaniatemplom](http://www.facebook.com/BelvarosiPlebaniatemplom)**

Hegyí Gábor

képzőművész

Testek rabságában kiállítása

A tárlat megtekinthető a Szent Kinga otthonban
2017. 10. 06. és 2018. 01. 06. között.

Cím: 1053 Budapest, Egyetem tér 5.
I. emelet kapu kód:11

Kiállítás megnyitó rendezvény
2017. 10. 06. este 18:30

A kiállítást megnyitja
Dr. Osztie Zoltán atya

Az előadásról röviden:

A művészet egyik definíciója „A valóság vissza adása a művész látásmódján átszűrve”. De vajon mi a valóság? A művészet kommunikációs eszköz, néma párbeszéd az alkotó és a néző között. A műnek üzenete, célja kell hogy legyen, mert ha ez hiányzik, a munka értelmezhetetlenné, értelmetlenné válik a szemlélőnek, csak úgy mint egy tárgy nélküli mondat.

A művészet mindig tükröt tart a társadalom elé, amilyen a társadalom olyanok a benne élő művészek. Furcsa világban élünk? Igen. Szempillantás alatt változnak körülöttünk a dolgok és ember legyen a talpán aki reagálni tud ezekre a folyton változó körülményekre. Ami ma új, az holnap már régi. A hír amiről ma mindenki beszél, holnapra már a kutyát sem érdekli. Csak örök értékű témákkal van értelme foglalkozni, amit nem sodor el a hír özön és nem befolyásol a divat.

A kiállított munkák erre a kontrasztra, a mulandó és az örök harcára hívják fel a 21. század társadalmának figyelmét. Harminc installáción és festményen keresztül mutatom be az elmúlt három évem töprengéseit. A bemutatott munkák egyik része görbe tükröt tart a mai társadalom groteszk világá elé, a másik fele pedig egy emlékeztető az Isten és ember közötti kapcsolatra. Jel-

ként hívja fel a figyelmet a mi történet, mi van most, és mi vár ránk szituációra. Mi lehet fontosabb mint a lélek üdvössége? A kincs, a gyönyör vagy a hír? A válasz egyértelmű, nyilván semmi!

Az előadóról:

Életem során bekövetkezett törés hozta ki belőlem hogy komolyabban elkezdjek foglalkozni a képzőművészettel, ennek immár tíz éve. Eleinte terápiaként használtam a festészetet, majd később egyre tudatosabban fejlesztettem művészeti ismereteimet. A sikertelen iparművészeti főiskolai felvételi után Csoma Gábor festőművésznél tanultam. Az ő műhelyében szívtam először magamba a terpentín szagú, füstös műterem levegőjét és rögtön magával ragadott a hely hangulata, nyugalma és az alkotómunka varázsa. Teltek az évek és egyre világosabbá vált számomra hogy a művészet kizárólag mint esztétikum nem lehet cél. Az esztétikum csak egy kísérő jelenség, a gondolatosság az ami igazán lényeges. A jelentéktelen, mulandó dolgok és az Isteni dimenzió közti éles különbség, a test és a lélek harcának problémája az ami leginkább foglalkoztat mostanában. Mondandómat nem cselekményekben hanem szimbólumokon keresztül fogalmazom meg a festményeken és fali installációimon.